

"Älkää antako kenenkään pettää itseänne **tyhjillä puheilla**, sillä semmoisten tähden Jumalan viha kohtaa tottelemattomia ihmisiä. Älkää siis osallistuko niihin heidän kanssaan." Ef.5:6-7[*JKR]

Lukemassamme tekstissä näemme useita elementtejä, joita haluan nyt tarkastella. – Mitä ovat tyhjät puheet, Jumalan viha, osalliseksi antautuminen ja petetyksi tuleminen?

Tyhjät sanat - vailla oikeaa sisältöä - tunnistaa hedelmästä ja aikaansaannoksista, mihin ne johtavat. Saatamme kuvitella puhuvamme hyvinkin tärkeitä asioita suureen ääneen ja vieläpä oikeutetusti, mutta lopputulos saattaa paljastua niiden olevan vain "epäpyhäin ämmäin taruja," riidanhaluisuutta ja juoruilua. Tyhjät sanat voivat olla mässäilyjä haureellisuudella, ahneuksilla ja muilla saastaisuuksilla, joista Paavali opetti, ettei niitä saisi edes mainita keskuudessamme. (Ef.5:3-4) Sellaiset puheet eivät sisällä iankaikkisuusarvoa, eikä niistä todellisuudessa hyödy kukaan. Ihmiset, jotka ovat *langenneet pois armosta*, rakastavat tällaisia tyhjiä sanoja. Myös Jeesus opetti varoittaen vakavasti *jokaisesta turhasta sanasta*, joista joutuisimme vastuuseen Isän edessä. (Matt.12:36-37) Siksi on syytä kasvaa *täyteen miehuiteen* oppien tunnistamaan kieleltänsä tyhjät ja turhat sanat. Tärkeää on siis selkeä hahmottaminen, mihin todella sanamme johtavat. Mitä saamme niillä aikaiseksi ja rakentavatko, vai hajottavatko ne esimerkiksi Herran seurakuntaa? – On myös muistettava, että "missä on paljon sanoja, siitä ei syntiä puutu." (Snl.10:19)

"Samoin myös kieli on pieni jäsen ja silti voi kerskata suurista asioista. Voihan pieni tuli sytyttää suuren metsän! Myös kieli on tuli, vääryyden maailma. Meidän jäsenistämme kieli tahraa koko ruumiin, sytyttää tuleen elämän pyörän, itse syttyen helvetistä. Kaikenlaisen luonnon, sekä petojen että lintujen, niin matelijain kuin merieläintenkin, ihminen kesyttää ja onkin kesyttänyt. Mutta kieltä kukaan ihminen ei voi kesyttää. Se on levoton paha, täynnä kuolettavaa myrkyä. Kielellä me kiitämme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kuvaksi luotuja." Jaak.3:5-9[*JKR]

Raamattu puhuu selkein sanoin myös Jumalan vihasta. Ihmiskunnan historiasta näemme Jumalan vihan ilmestyneen kaikkea tottelemattomuutta ja laittomuutta vastaan. (Room.1:18)

– Jopa israelilaiset itsekkin saivat tuntea seuraukset siitä, etteivät he piitänneet Luojastaan. Ne vaikutukset ulottuvat myös lähelle omaa aikaamme hirmuisissa juutalaiskansan polttorovioissa saksalaisten toimesta. Saatat ehkä ajatella, että Jumala on julma salliessaan tällaista, mutta entä ihmisen oma julmuus, väkivalta, pahan palvelu ja piittaamattomuus Jumalan tahdosta? Eikö Hän saisi kurittaa luotujansa parhaaksi katsomallaan tavalla? – Voisimmeko sanoa Jumalan tekevän väärin? Mekö ymmärrämme ja näemme asiat paremmin, kuin Luojamme? Oleellista on ymmärtää - puhuttaessa Jumalan vihasta - että Hän on valmis tekemään myös laupeuden tuhansille, jotka rakastavat Hänen nimeään. (5.Moos.5:10, Jer.32:18)

Osalliseksi antautuminen pimeyden tekoihin on samaistumista väärin opettavien ajatuksiin. Se on myös jatkuvaa **seurustelua** heidän kanssaan, ja voimmepa ymmärtää vaikutuksia, mitä omaksumme toinen toisiltamme. Yllättävän helposti nurjuus ja synkkyys tarttuvat omaan sydämeen sellaisten ihmisten seurassa. Samoin elämänmyönteisyys, Hengen ja mielen uudistus ja armohenkisyys kaikessa nöyryydessä vaikuttavat myös näitä jumalaisia hyveitä ihmisistä, jotka ovat omistaneet sydämeensä Hengen hedelmän. – Valitse siis tarkoin, kenen seurassa vietät aikaasi, sillä "seura tekee kaltaisekseen." – Kysymys on ennen kaikkea sydämensä valvomisesta *niin, ettei maailma saastuta.*

(Jaak.1:27, Matt.15:11-20)

Tyhjien puheiden seurauksena petetyksi tuleminen saattaa olla myös osaltaan paljojen sanojen aiheuttamaa syntien määrän pettämäksi tulemistä, eli valheen uskomista (2.Tess.2:9, 11-12)

– Paatumisenhan tarkoittaa tunnottomaksi tulemistä, eli ihminen ei silloin kykene enää tunnistamaan syntisyyttään ja sen vaikutuksia. Synnin pettämäksi tuleminen ja havahduessa siihen vasta iankaikkisuudessa, olisi pahinta, mihin se voisi johtaa. – Ethän tahtoisi tulla petetyksi tyhjillä puheilla *lapsikasteista, sääntörituaaleista, muotomenoista, perinnässäänöistä*, jotka **eivät sisällä aitoa uskoa** Jumalan Poikaan, **Jeesukseen** Kristukseen ja Hänen armonsa tuntemiseen? Ethän tahtoisi *langeta pois armosta* tyhjien ja *vieikkaasti sommiteltujen tarujen* vuoksi? Ethän tahtoisi olla enää "alaikäinen, joka ajelehtisi kaikenlaisissa oppien tuulissa, ihmisten arpapeleissä ja eksytyksen kavalissa juonissa. *Kasvakaamme kaikin tavoin Häneen, noudattaen totuutta rakkaudessa, joka on Pää, Kristus.*

(Ef.4:14-15)

"Kaikkinainen hyvyys, vanhurskaus ja totuus on näet valon hedelmää. Tutkikaa, mikä on Herran tahdon mukaista. Älkää millään tavalla osallistuko pimeyden hedelmättömiin tekoihin, vaan päinvastoin nuhdelkaa niistä." Ef.5:9-11[*JKR]

